

Én for alle og alle for én

Af sognepræst
Mette Nøhr Shaw

Nærværende klumme skulle handle om fællesskab. Jeg har været tæt på skriveblokering, lige siden jeg begyndte at tænke på, hvad jeg ville skrive. Ikke fordi jeg ikke ved, hvad et fællesskab er for noget, for det ved jeg da så udmærket godt. Jeg ved også, at der findes gode og dårlige fællesskaber, og jeg ved, at de gode fællesskaber får dig til at leve længere og bedre. Tætte relationer og fællesskaber er afgørende for, at vi har det godt. Vi har brug for at opleve, at vi er en del af noget. Men det er ikke nok at have mange venner på Facebook. En tæt relation kræver tid og investering. Vi har brug for at opleve, at vi er en del af noget. Og at vores tilstedeværelse og handlinger betyder noget – for nogen.

“Tætte relationer og fællesskaber er afgørende for, at vi har det godt.”

INTET MENNESKE ER EN Ø

"Intet menneske er en ø, en verden for sig; ethvert menneske er et stykke af fastlandet, en del af det hele", som den engelske digter og præst John Donne (1572-1631) skrev. Og fordi intet menneske er en ø, har vi brug for skibe: kirkeskibe.

I kirkeskibene samles vi side om side. Alle vender vi ansigtet den samme vej. Det er egentligt meget sigende for det fællesskab, vi har i kirken – side om side, skulder ved skulder. Lyttende til det samme budskab.

JULENS BUDSKAB ER TIL ALLE

Vi nærmer os hastigt julen. Julens budskab er i grunden også en god pejling for fællesskabet i kirken. For julens budskab er for alle. Det vil sige,

(fortsættes nederst side 5)

at det ikke kun gælder for en lille kreds af interesserede. Det gør budskaber ellers sædvanligvis: bogudgivelser kan jo virkelig kun interessere folk, der læser bøger; og budskabet om en ny udstilling på Kunsten er komplet ligegyldig for folk, der ikke orker at gå på kunstudstillinger.

Og så skulle man jo synes, at julens budskab kun er for dem, der er religiøse og går meget op i deres tro. Men sådan er det ikke. Julens budskab gælder for alle. For hele folket, troende, ikke-troende og for mellem-troende. Ifølge Juleevangeliet er der ingen gradsforskel. Det vil jo så også sige, at ingen her i Gunderup eller Nøvling eller Gistrup kan påstå, at det ikke gælder for dem.

Kristendommens budskab er enestående ved, at det også henvender sig til dem af os, der ikke er religiøse. Os, der ikke kunne drømme om at gå i kirke. Os, der ikke rigtigt tror på Gud. Os, der synes, at det er tågesnak, dét, der kommer ud over prædikestolen.

Men julens budskab er fuldstændig ligeglad med, om vi er troende eller ej. Det er overhovedet ikke sagens kerne. Hvis man tror dét, så er man altså gået forkert. For hvad drejer julens budskab sig egentlig om?

EN KÆRLIGHEDSBOMBE

Budskabet drejer sig om dette vanvittige: at Gud bliver menneske, og at påstanden om ham er, at han vil være med os alle vores dage.

Det er det, julens budskab vil forkynde. At med Jesu fødsel gives vi en ny begyndelse, en vaskeægte guddommelig nyskabelse. Sådan skal han forstås, ellers forstår man ham slet ikke.

Denne lille historie om Guds-barnet, der blev født i Betlehem, er i grunden ikke spor tilforladelig. Den er en kærlighedsbombe, der sprænger alle forsvar, al idealisme og al religiøsitet. For den handler nemlig ikke om menneskers tro på Gud. Den handler tværtimod om Guds trofasthed over for mennesket; over for os. At vi aldrig nogensinde **herefter** kan finde os så langt ude i mørket, men at Gud er på vej med nye muligheder, og at han vil møde os med glæden og lyset.

Det er dét, vi er fælles om. Dér i kirkeskibet, skulder ved skulder, hvor der også er plads til dig.

